

Héél even.....

Héél even ..... dachten we dat we er vanaf zouden zijn. Er kon, zij het met wat regeltjes, weer worden gevoetbald en getraind. De vereniging werd weer langzaam opgestart. De blikjes bier werden al weer in ruime mate vervangen door het veelgevraagde tapje. De bekende overheerlijke Surinaamse kipkerrie van onze superkok lag al in de vriezer. Klaar om op broodjes versmuld te worden. Promotie-aspiraties werden kracht bijgezet door het periodekampioenschap. De jeugd stuitte al weer over de velden. De "Mammaloe-keet" stond als trots verworven bezit klaar om op de begane grond ludiek in de consumptiebehoefte te voorzien. Mini's in kleurige tenues waren op weg naar het "eerste". Onder het genot van een getapt glaasje klitten seniorenteams al weer samen in de kantine om het succes of het falen rond de net gespeelde wedstrijd diepgaand te analyseren. En in november stond een groots en meeslepend jubileumfeest vanwege het 10-jarig bestaan van "Ons Nieuwe Erf" in de spreekwoordelijke steigers. Alles op weg naar weer "normaal".

Maar hoe anders is het gelopen.....

Geen toeschouwers, strikte regels voor kantine- en kleedkamergebruik, anderhalve meter en om 17.00 uur wegwezen! Op weg naar helemaal niets meer. En alleen met een beetje mazzel worden competities half januari weer opgepakt.

Daar kunnen we dan somber, bedrukt, droefgeestig, treurig, mistroostig of droevig van zijn. Of neerslachtig, gedeprimeerd, tobberig of zwartgallig van worden. "Maar daar wordt het niet beter van" was dan de boodschap van mijn ouders.

En natuurlijk is het allemaal héél jammer. Hoe fijn zou het zijn geweest als we weer met elkaar een bubbelende Nieuwjaarsbijeenkomst hadden kunnen houden en elkaar de beste wensen op de meest warme manier hadden kunnen overbrengen. En dan hadden we met elkaar gekeken naar de "uitzwaaiwedstrijd" van Branko Sandifort, Lennart van den Berg en Remco Bor. Die na vele jaren trouwe dienst in selectie en eerste elftal hebben besloten om hun carrière binnen andere seniorenteams van B.S.C. voort te zetten. En dan hadden we ook de jubilarissen Peter van Wijk (40 jaar lid), Irving de Vries, Tim van der Toorn en Lucas Wiersma (alle drie 25 jaar lid) met bijbehorend speldje en certificaat in het zonnetje gezet.

Maar we hebben er dus maar mee te dealen en we moeten maar weer zien hoe we voetballend en financieel dit seizoen doorkomen. En hoe we met elkaar straks de draad weer oppakken. Want wel met elkáár graag! En dan doel ik niet op de vele vrijwilligers die al een flinke steen bijdragen. Maar vooral op al degenen die dat nog niet doen. Draag óók dat steentje bij! Soms gaat het maar over vier uur in de twee maanden! Laat het niet alleen als vanzelfsprekend door die anderen doen!

Want zo vanzelfsprekend is het niet, dat er iedere week weer gebruik kan worden gemaakt van een tiptop schone kantine, dito kleedkamers en een opgeruimd en aangeveegd sportpark. Ja, daar zorgen de leden van het onderhoudsteam voor. Zo'n acht uur per week staan die paraat om daar voor te zorgen! En denk eens aan al die jeugdtrainers en -leiders bijvoorbeeld. Die zijn zo'n drie keer per week met hun teams aan de slag!

We moeten niet vergeten dat we “in de eerste plaats een voetbalvereniging zijn” wordt er wel eens langs de zijlijn geroepen. Helemaal waar, maar we zijn toch meer dan dat? Roepen we niet altijd dat we een vereniging zijn waar plezier en prestatie samengaan?

Wat zou het fijn zijn als leden en ouders/verzorgers van onze jeugdleden die dit lezen hier meer dan alleen kennis van nemen. Maar zich gewoon realiseren dat een paar uurtjes per maand of maanden voor de vereniging van supergrote waarde is! Ook al omdat we daarmee verbinding, geborgenheid en gezelligheid creëren. Zoals je elkaar in een grote familie ook kent en helpt. Daarom valt het woord ‘familiegevoel’ of ‘dorps karakter’ vaak als we proberen de cultuur van de club te beschrijven. En dat willen we graag zo houden! Voel je betrokken zou ik zeggen en er is nog heel veel leuk te doen. Gewoon even aanmelden bij het “GroenWitte team” van Jacco van der Roest dus. Graag!

En daarnaast is er wat mij betreft sprake van zaken die zich “op het veld” afspelen en van zaken “om het veld”. Even een greep uit die laatste categorie. Zo heeft de Sponsorcommissie een nieuw Sponsorplan geschreven, zijn er inmiddels 216 zonnepanelen op het dak van onze kantine gemonteerd, is de installatie van LED-verlichting rond de velden aanstaande, heeft de Commissie Normen en Waarden onze gedragsregels opnieuw verwoord in de notitie “Zo zijn onze manieren” en een nieuw Reglement Normen en Waarden opgesteld en is er een eerste opzet van een Communicatieplan. Ook is de beleidsnota “Duurzaam presteren” geactualiseerd en door de Algemene Leden Vergadering vastgesteld. Allemaal het werk van vrijwilligers trouwens!!!

Heel bijzonder en ook héél welkom dit jaar waren de bedragen die we via acties mochten ontvangen. Die van AH, PLUS en de RABO-bank leverden ons zo’n € 4500 op! Helemaal top waren de inspanningen van onze jeugd voor de Grote Clubactie. Maar liefst bijna € 12.000 was het opgehaalde bedrag! De jeugd zelf verdiende er T-shirts, voetbaltassen en trainingspakken mee.

En terwijl het buiten mist en miezert en het coronavirus met z’n varianten hardnekkiger blijkt dan we allemaal dachten zitten wij veilig, desgewenst gevaccineerd en mogelijk ook geboosterd, in ons warme huis. Hoe bevoorrecht is dat! En straks..... wanneer we voorzichtig weer aan voetballen kunnen gaan denken, dan zijn we klaar om in actie te springen om de fleurige tenues van de mini’s weer tevoorschijn te halen, klaar om de kipkerrie te laten ontgooien, klaar om de tap weer te ontgrendelen en klaar om de certificaten op een geschikt moment aan de jubilarissen uit te reiken. Klaar, om **met elkaar** het programma 2021-2022 gezellig, actief en succesvol af te maken.

Voor nu een goede en vooral gezonde start van het nieuwe jaar gewenst en héél graag zo spoedig mogelijk tot ziens op ons eigen inmiddels 10 jaar oude “Ons Nieuwe Erf”.

Henk Mulder
Voorzitter BSC’68